

[Dose.]

en hørecentral, der til sin tid kunne sikre en varig ordning for den del af landet.

Det er disse betragtninger og specielt hensynet til de ca. 7 000—8 000 ansøgninger, der har fået mig til at stille spørgsmålet til den højtærede minister, og jeg takker på forhånd for den velvilje og forståelse, hvormed mine spørgsmål er blevet modtaget.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Det ærede medlem hr. Dose har bedt mig om en redegørelse for de foranstaltninger, der er truffet for på tilfredsstillende måde at behandle ansøgninger fra tunghøre om at få høreapparat.

Jeg kan i den anledning oplyse, at der i henhold til bestemmelsen i § 21 i lov nr. 21 af 27. januar 1950 om foranstaltninger vedrørende døve og tunghøre er oprettet statshørecentraler i København, Odense og Aarhus. Endvidere videreføres en af Dansk Tunghøreforening tidligere oprettet hørecentral i Esbjerg.

Det er disse hørecentralers hovedopgave at foretage undersøgelser af de tunghøre og afgøre, hvilket høreapparat der vil være bedst egnet for den enkelte tunghøre.

Hjælp til anskaffelse af tunghøreapparater ydes i henhold til bestemmelsen i folkeforsikringslovens § 60. Medens der tidligere kun kunne ydes sådan hjælp i de tilfælde, hvor høreapparatet havde erhvervsmæssig betydning, kan der nu efter de ved lov nr. 143 af 31. marts 1950 om ændring i folkeforsikringsloven gennemførte, pr. 1. april 1951 ikrafttrådte ændringer af folkeforsikringslovens § 60 ydes gratis høreapparat til så godt som alle tunghøre. Denne lovændring har medført, at der i tiden efter 1. april 1950 er indkommet et ekstraordinært stort antal ansøgninger om hjælp til anskaffelse af høreapparater, idet de personer, der ikke tidligere kunne få sådan hjælp, nu ansøger derom. Efter en pr. 11. september 1952 foretagen undersøgelse forelå der på det tidspunkt en ca. 7 000 uekspederede ansøgninger om hjælp til anskaffelse af høreapparat.

Man kunne ikke på forhånd danne sig

noget skøn over antallet af tunghøre, der havde behov for høreapparat, og måtte på den anden side være betænkelig ved fra starten at gøre hørecentralerne større end svarende til et normalt behov. Som følge af det ekstraordinært store antal ansøgere har ministeriet imidlertid nu udbedt sig bevillingsmyndighedernes tilslutning til at afholde de fornødne udgifter ved en sådan midlertidig udvidelse af hørecentralernes kapacitet, at det vil kunne påregnes, at de foreliggende uekspederede ansøgninger kan blive ekspederet indenfor et halvt år.

Om hørecentralen i Esbjerg vil jeg gerne til slut tilføje, at der har foreligget forskellige planer om dens udvidelse og omdannelse til en statshørecentral. Fra ministeriets side har man imidlertid været lidt tilbageholdende med at tage endelig stilling til sagen, før de 3 statshørecentraler havde vist, i hvilket omfang de kan dække behovet. Der foreligger nu et nyt forslag om Esbjergcentralens overflytning til større og bedre lokaler i et under opførelse værende ejendomskompleks i Esbjerg, et forslag, ministeriet snarest vil tage endelig stilling til.

Dose: Jeg understreger min tak for oplysningerne. Jeg vil gerne, idet jeg gør dette, sige, at det fremgår af ministerens udtalelse, at man nu ansøger om ekstra penge, og jeg vil bede den højtærede arbejds- og socialminister om med al den energi, han råder over — og det er jo ikke så lidt — at banke stærkt på døren, faktisk lige så stærkt som hin gæve søhelt, man fortalte os om i skolen i sin tid, der gik op til kommandanten og bankede på døren og råbte: Hvad djævelen nøler I efter? Prøv en dag at gøre det også. Jeg tror, at den enighed, der var i rigsdagen, da vi vedtog loven om døve og tunghøre, om at ansøgerne havde krav på at få deres sager afgjort hurtigt, stadig gør sig gældende, og derfor håber jeg, at denne kø bliver bragt af vejen, og at ministeren er i stand til at føre denne sag igennem.

Hermed sluttet spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.